

Heid Cat zondag 21 vr/antw 54

1 kerk en God 2 kerk en geloof 3 kerk en gemeente 4 kerk en groei

Gemeente,

De catechismus heeft het gehad over de Heere Jezus zondag 11 t/m 19. Jezus in Zijn vernedering, Jezus in Zijn verhoging tot en met de wederkomst.

Nu zijn wij in het gedeelte over de Heilige Geest. 1^e Pinksterdag zijn we daarmee begonnen en nu gaat het over de kerk. De catechismus ziet het werk van de Heilige Geest dus vooral daar waar de kerk is. De kerk is het werk van de Heilige Geest.

De kerk. Waar denk je dan aan? Nou, aan verdeeldheid denkt iemand. Aan kleiner worden. Kerken krimpen. Als we in Nederland kijken klopt dat globaal genomen ook. Wereldwijd kun je ook denken aan vervolging op veel plaatsen. En aan groei, soms juist daar waar vervolging is. Je kunt ook dichter bij huis blijven. De kerk. Als je even aan de hervormde gemeente denkt. Die mag vanaf zondag 5 juli weer met meer mensen bij elkaar komen. Die heeft een kerkenraad en meer mensen die heel veel voor de kerk doen. De kerk, die heeft heel wat clubs, verenigingen, die sinds half maart helaas stil leggen. De kerk.

Al deze dingen zijn eigenlijk een beschrijving van het punt: wat zie je van de kerk? Wereldwijd, in Nederland, in Waarder. Dan zie je mooie dingen, je ziet ook dingen waarover je je hoofd wel eens schud, is dat nou de kerk?

1 kerk en God

De catechismus die gaat beschrijven over het punt: wat geloof je van de kerk? Wat geloof je van de kerk? Misschien terwijl ik er soms niks van zie of denk te zien. Maar ik geloof van de kerk dat Gods Zoon haar bijeenbrengt in het ware geloof. Dat de Zoon van God. Door Zijn Geest mag je daarbij denken. Mensen tot geloof brengt en in geloof bewaart. Dat doet God!

Dat vinden we ook in het boek Handelingen terug. Hoofdstuk 2 vers 41 en 47. Hoofdstuk 5: Er werden er toegedaan of toegevoegd. Dus dan staat er niet: mensen voegden zich bij de kerk, mensen kozen ervoor om lid van de kerk te worden. Nee: zij werden toegedaan, toegevoegd. Werden, lijdende vorm, dan kun je altijd vragen: door wie dan? Nou, door Gods Zoon. God zorgt ervoor dat er een kerk van gelovigen is en dat er mensen bij de kerk, dus tot geloof, komen.

En dat doet God, dat geloof ik, door middel van al die dingen die ik van de kerk zie. Mooie dingen: mensen die veel voor de kerk doen. Minder mooie dingen: verdeeldheid, gehakketak. Maar door middel van of soms daar dwars doorheen bouwt God Zijn Kerk.

Dat betekent: dat er een kerk is, dat er gelovigen zijn is dankzij God! Hem daarvoor al de eer. Dat er een kerk is en gebleven is, dat er ieder jaar weer mogen zijn die belijdenis des geloofs afleggen, is aan God te danken. Te danken aan God de Vader, Die verkoren heeft. Aan Gods Zoon, Die zondaren heeft gekocht met Zijn bloed. Die voor hen Zijn Geest verwierf door Zijn volkomen gehoorzaamheid. Te danken aan Gods Geest, Die doden levend maakt, Die het hart opende, Die trok tot Christus. Alleen God de eer. Niets is zo misplaatst in de kerk als trots, als hoogmoed, als mensenroem. Alsof wij mensen bij de kerk, tot geloof hebben gebracht. Menseneer is vloeken in de kerk. Alle eer aan God!

Het betekent ook afhankelijkheid. Want wij houden de kerk niet in stand, in volgende generaties, wij krijgen geen mensen warm voor God en Zijn dienst. Het is ook wat dat betreft als met de zeilen van het zeilschip. Je kunt en moet ze allemaal hijsen, maar als het niet waait, blijft het schip liggen, komt geen centimeter vooruit. Als de Geest niet waait sterft de kerk in Waarder uit. Komt er niemand meer tot geloof. Wat we ook doen en hoe we ons ook inspannen. Zou dat niet biddend maken? Biddend en smekend dat God dat zal doen? Dat Hij zegen zal geven. Elke dag, laten we zeggen 5 minuten bidden voor de kerk. Elke zondagmorgen, zondagmiddag, laten we zeggen 10 minuten: bidden voor de kerk.

Dat geeft ook verwachting. Verwachting van God! Omdat de Kerk Gods werk is. Omdat God Zijn Naam en eer aan de kerk verbonden heeft. Het is Zijn Kerk! Daarom mag dat gebed en alle werk met verwachting zijn: HEERE, om Uws Naams wil zult U toch de kerk zegenen en doen toenemen. En ondanks wat ik soms zie van en in de kerk wat me zo bedroefd en zo'n verdriet doet, ondanks dat ik hoor van krimp en afname, Gij zult zorgdragen voor Uw kerk. En al hoor ik dat de Bijbelse boodschap zo ver afstaat van de hedendaagse denkwereld van jongeren, van onkerkelijken waardoor anderen die boodschap aan willen passen en wat verbuigen, en al zeggen sommigen dat je met die boodschap van 500 geleden vandaag niet meer aan kunt komen: ik verwacht wonderen. God bouwt Zijn Kerk. Zal Zijn Kerk bouwen. Verwachting ook in 2020 in Nederland voor de kerk. Omdat God het doet!

2 kerk en geloof

Kerk en God dus. De tweede g is van geloof. Kerk en geloof. Handelingen 5: er werden meer en meer toegedaan die den Heere geloofden.

De catechismus noemt de eenheid van het ware geloof. Kerk en geloof. Je hoort bij de Kerk als je gelooft en als je gelooft hoor je bij de kerk.

Dat geloof dat sluit heel mooi aan bij de zondagen over de Heere Jezus Waar geloof is geloof in Jezus, en de Heere in Handelingen 5:14 is Jezus. De catechismus heeft Hem belden als Borg en Hoofd. Borg: Hij voor mij. Hij vernederd, geleden, veroordeeld, vervloekt, gestorven. Onder de toorn Gods. Als borg: Hij wel en zondaren dus niet en nooit. En als Hoofd. Hij het leven, eeuwige leven, ontvangen. Hij de hemel tegemoet. Hij een plaats in de hemel gekregen. Hij gezeten aan Gods rechterhand. Hij verheerlijkt voor eeuwig. Als Hoofd: Hij wel en zondaren ook.

Deze Jezus. Als Borg neemt Hij van me af wat mij vervloekt en oordeelt en de eeuwige dood tegemoet doet gaan. Als Hoofd schenkt Hij mij leven, heerlijkheid, eeuwige vrede. Zondaren die Hem nodig hebben, die zijn het. Zondaren die Hem niet missen kunnen, Hem omhelzen, die zijn het.

Handelingen 2 schreef: En de Heere deed dagelijks tot de gemeente, die zalig werden. Er kunnen ook mensen bij of in de gemeente komen die niet zalig worden, maar die 1^e Pinksterdag weden er 3000 toegedaan die zalig werden. Door dat geloof in Jezus Christus. Borg en Hoofd.

Hoort u, hoor jij daarbij? Mag u met de catechismus zeggen: dat ik daarvan een levend lidmaat ben? Door dat geloof. Die scheiding loopt niet precies langs de grens of ik bij de gemeente hoor of niet. Die scheiding loopt niet langs de grens van wie zondagmorgen in de kerk zit of niet. Ook niet langs de grens wie er belijdenis heeft gedaan of niet. Zelfs niet langs de grens wie er avondmaalganger is of niet. Dan zou het allemaal zichtbaar zijn en door mensen te knippen.

Maar of ik een levend lid ben van de Kerk is hoogst persoonlijk. Niet te vatten in iets zichtbaars voor mensen. Dat is hoogstpersoonlijk: of ik Jezus als mijn Borg en Hoofd nodig kreeg. Anders ben ik een dood lidmaat. Wel kerkelijk, maar niet van de kerk. Wel meelevend, maar niet levend. Wel voor de mensen, maar niet voor God.

Bent u daarbij? Bij hen die geloven? Levend lid van de Kerk zijn. De kerk die we zien is het visnet met goede en kwade vissen, de akker met tarwe en onkruid, de dorsvloer met koren en kaf. De kwade vissen, het onkruid en het kaf dat zal vergaan, verstrooid, buitengeworpen worden. De kerk die wij belijden, het koren, de goede vissen, de tarwe, dat zijn zij die zalig worden.

En als daarbij bent, dan ia dat omdat je hoort bij die gemeente die God Zich ten eeuwigen leven heeft uitverkoren. Daar ligt de bron van het levend lid van de kerk zijn. Verkoren. Van eeuwigheid, door God. Waarom ben ik

daarbij? Daarom, omdat God mij heeft verkoren voor de grondlegging der wereld. In niets van mij te verklaren. Niet omdat ik zo goed luisterde, omdat ik beter oppaste, omdat ik serieuzer was. Als dat allemaal zo geworden is, dan zijn dat vruchten. Vruchten van iets veel eerder: van God Die had verkoren. Zonder enige grond in mij. Verwondering en aanbidding is het is het enige wat overblijft en steeds weer gevoed moet worden. Verwondering en aanbidding. Hoe is het mogelijk dat ik erbij mag horen? Door U door U alleen.

En daarom is ook zeker wat er achter staat: en eeuwig blijven zal. Dat ik daarvan een levend lidmaat ben en eeuwig zal blijven. Want ook daar zorgt God voor. Zoals wij in Handelingen 16 vers 5 lazen. Werden bevestigd. Weer dat werden. Dus door wie? Door God! God Die verkoor handhaaft ook, Christus Die kocht, Die bewaart ook, de Geest Die tot geloof bracht, Die bevestigt ook. Vastgezet. Zoals een schroef wordt vastgezet, vastgeschroefd in de plank. Zo wordt de gelovige vastgezet, vast geschroefd in Christus. Eerst zit die schroef er nog maar net in, hij valt net niet om, maar dan wordt hij bevestigd, erin geschroefd. Juist door de verdrukking heen. Juist door beproeving, vervolging, aanvechting heen. Als het dan niet echt is, dan laat het los, dat valt de schroef uit de muur op de grond. Als het echt is, van God is, dan wordt de schroef dieper in de muur geschroefd. Je zoekt het meer en meer in Christus. Vaster en vaster, dieper en dieper.

Dat doet zingen: wij steken het hoofd omhoog en zullen de eerkroon dragen. Zijn onbezweken trouw zal nooit mijn val gedogen.

Werden bevestigd. In het geloof. In Christus, in het Woord. Door God. Zij die geloven blijven geloven. Van de kerk die ik zie kunnen mensen afgaan, minder worden. Van de kerk die ik geloof gaan nooit mensen af. Als ze sterven ook niet, dan worden ze overgeplaatst, maar er komen er alleen maar bij.

3 kerk en gemeente

De derde g: kerk en gemeente. Want ik ben niet de eerste gelovige en ook niet de enige. We lazen in Handelingen dan ook: er werden er toegedaan, toegevoegd. Er werden er ergens bij gedaan. Waarbij? Bij de gemeente die er al was. Daaraan toegevoegd. Dus de gemeente die er was ontving nieuwe leden, levende leden. En die levende leden ontvingen een gemeente waar ze aan toegevoegd werden.

Kijk, als je schildert of beeldhouwt dan kun je dat prima in je eentje doen. Ieder voor zich. En je weet het misschien niet eens van de ander dat hij het ook doet.

Maar als je gelooft dan wordt je aan elkaar gegeven. Er is al een gemeente voordat ik geboren werd, voordat ik tot geloof kwam, en dan wordt

ik daarbij gevoegd. Bijbelse beelden zijn: stenen in een huis, leden van een lichaam. Aan elkaar gegeven en met elkaar één geheel. Om samen te komen. Daarom is deze coronacrisis ook zo'n beproeving, tuchtiging. We kunnen, konden niet meer bij elkaar komen als gemeente.

En dat is wel zo door God bedoeld. Om elkaar te bemoedigen. Samen bidden, samen zingen, samen aan Zijn tafel, samen in Zijn dienst dat bemoedigt, dat houdt vast. Dat kun je soms al merken in vakantietijd. Dat je soms dan al makkelijk denkt en doet: nou ja op vakantie is 1 preek per zondag luisteren ook al mooi, en best goed. Als gezin, als jongeren. Je mist de gemeente om je heen, en je bent al geneigd om af te zakken. Niet doen hoor deze zomer, waar en met wie je ook op vakantie gaat, blijf trouw!

En je hebt elkaar nodig om elkaar op te scherpen. In de leer. Je kunt zulke witte vlekken hebben voor hele delen van de Bijbelse boodschap. In je levenswandel. Je kunt zo'n witte vlek, vergeten hoek hebben voor iets dat je het van een ander horen moet. De één let op kleding, maar niet op hulp aan zwervers, een ander let op zondagsrust maar niet op het milieu en zorg voor de schepping, een derde let op uitdelen aan armen, maar niet op roken. De een let op vasten, de ander let op sociale media. Je hebt elkaar nodig. De idealen van jongeren, de lijdzaamheid, het kunnen wachten van ouderen. Je kunt van elkaar leren. Ook van gelovigen die nu gestorven zijn. Maar hebben geschreven. En boeken nalieten. Aan elkaar toegevoegd. Ook van gelovigen uit andere werelddelen en culturen.

Als ik daar meer gebruik van maakte, als ik zo meer benutte wat God mij in de gemeente geeft, zou mijn geloof dan niet veel evenwichtiger en Bijbelser kunnen zijn?

Niemand mag zich afzonderen! Denken: ik heb met niemand iets te maken, ik lees de Bijbel alsof ik de eerste en de enige ben die dat doe. Voeg je bij de gemeente en leer van de geschiedenis en van anderen.

Niemand mag zich afscheiden! Het stichten van een nieuwe gemeente waar al een gemeente is, is Bijbels gezien ondenkbaar. Het splitsen om tweeen als een gemeente grot wordt, is wat anders. Maar het zelf een gemeente beginnen als er al een gemeente is, is onbestaanbaar.

We zij lid van de gemeente, niet omdat ze de beste is, maar omdat God mij aan haar heeft gegeven en haar aan mij. Daarom blijf ik haar trouw. Ook in coronatijd, ook als ik digitaal kan, moet, luisteren blijf trouw aan je gemeente.

Er komt een spanningsveld als je in de gemeente geen voedsel krijgt of giftig voedsel. Dan kom je in een spagaat. Dan moet je van de Heere uitkomst vragen.

Of als je er uitgezet wordt zoals Luther uit de Roomse kerk. Ja, dan heb je je kruis op je te nemen. Maar dat was ook in 2004 niet aan de orde.

4 kerk en groei

Kerk en groei is de laatste. Want de kerk groeit. In aantal zagen we: er komen er alleen maar bij. Maar ook ieder gelovige persoonlijk. Groei is bewijs van leven. Daar lezen we ook van in Handelingen 19. Maar wel op een bijzondere manier. Want dan staat er dat het Woord toeneemt. En dat komt nog drie keer in Handelingen voor: Het Woord Gods wies, nam toe, groeide. Zo benoemt de Bijbel dat. Groei is er door het Woord. De catechismus zegt: door Zijn Geest en Woord.

Dat betekent allereerst: de kerk komt samen rondom het Woord. In de Bijbel in de kerk der eeuwen: de kerk zie je samenkomen rondom het Woord. Door het Woord groeit zij. Door het Woord brengt de Geest zondaren tot bekering. Onder het Woord wordt kaf tot koren, onkruid tot tarwe, kwade vissen worden goede vissen. Het Woord is voedsel en medicijn. Voedsel om te blijven geloven en daarin te groeien. Medicijn tegen ziekten en kwalen, afdwalingen en dwalingen.

De kerk komt samen waar het Woord bediend wordt en door de sacramenten onderstreept wordt. Als vogels op het voer. Als een boer aan het ploegen is en de wormen komen boven dan zie je de meeuwen erop afkomen. Altijd en overal. Zo komen zij die van de kerk zijn af op de bediening van het Woord en de sacramenten.

Zo gaan zij die bij de kerk horen thuis hun Bijbel lezen. Als je leeft heb je eten nodig. Als je ziek bent heb je medicijnen nodig.

Herkent u dat? Toen u tot geloof kwam, of in elk geval toen God in je begon te werken, toen kwam je als een vogel op het voer af. Je geep naar je Bijbel, je ging naar de kerk, je luisterde preken. Zo groeit de kerk. Zo komen zondaren tot geloof.

Elke opwekking in de Bijbel en in de kerkgeschiedenis kun je eraan herkennen: er komt vraag naar kerkdiensten, naar het Woord, er komt tijd voor Bijbellesen en Bijbelstudie. Zondaren gaan verlangen naar het Woord.

Dat houdt ten tweede in: het Woord is ook het middel en de norm waardoor God werkt. Het verkondigde en gezongen Woord. Dat is ijkpunt. Het gaat er in het geloof en in de kerk niet om wat ik denk van God, wat ik vind,

waar ik me goed bij voel, wat ik me voor kan stellen, hoe ik God zie. Nee, dat heeft God Zelf allang geopenbaard. In Zijn Woord. Wat is de waarheid over God, over zalig worden, over leven met God en naar Zijn wil? Lees de Bijbel. Dat is de norm. Alles wat daarvan afwijkt is dwaling, is slecht voedsel, kan vergiftig zijn.

Daarom zijn er de belijdenissen van de kerk. Samen met de kerk der eeuwen belijden wat God heeft geopenbaard. Om bewaard te blijven voor mijn invallen en mijn persoonlijke voorkeuren. Wat ik vind, wat ik geloof moet naar de Schrift, niet zoals ik de Bijbel zie en uitleg, maar zoals de kerk der eeuwen de Bijbel heeft mogen zien en uitleggen.

Wat is echt geloof? Wat ervaar je allemaal als je gelooft, welke gevoelens krijg je dan? Lees en zing de Psalmen. Van God gegeven om ijkpunt te zijn voor het geloof. Dat zijn de ervaringen van het geloof, dat werkt de Heilige Geest. De Psalmen zijn het ijkpunt, de zuivere toon. Ik mag mij bij elke Psalm afvragen: Komt mijn geloofsbeleving daarmee overeen. Geeft mijn hart dezelfde toon als deze psalm. Anders klinkt mijn hart vals. Onzuiver.

Ten derde betekent het dat het Woord het voorbeeld is, het origineel. Mijn leven heeft een tekening van dat voorbeeld te zijn. Zoals je met tekenen een voorbeeld na moet tekenen. Best moeilijk, om precies zo te tekenen, de lijntjes te zetten zoals ze op het voorbeeld staan. Net zo recht, of net zo krom als in het voorbeeld. De Bijbel is het voorbeeld, mijn leven is een natekenen van de Bijbel.

Kijk, heel veel Nederlanders lezen geen Bijbel. Oftewel: de enige Bijbel die ze lezen is het leven van hun christelijke klasgenoot collega of buurman. Zien ze aan min leven wat de Bijbel zegt? Is mijn leven een tekening van wat de Bijbel zegt hoe ik leven moet?

Het Woord Gods nam toe, wies, zegt Handelingen een paar keer. De invloed van het Woord nam toe. Zoals een zuurdesem dat in het deeg zit en heel het deeg doortrekt me zijn smaak. Zo is het Woord er om heel mijn leven te doortrekken en mijn leven een tekening van het Woord te laten zijn. In Efeze ruimden ze bepaalde boeken op en verbrandden ze. Nu nog: dat de kracht van het Woord je doet opruimen: bepaalde boeken, of sites, of games, of pagina's. Blokkeren, eruit gooien. De kracht van het Woord. Het Woord wil zich afdrukken, natekenen in mijn leven. Dat is het verlangen van de levende lidmaten van de kerk. Heilig(er) te zijn. Te jagen naar de volmaaktheid, die achter de horizon wenkt.

Dat is wel gebed waard: o HEERE, Koning van Uw Kerk, laat Uw Woord
toenemen in mijn leven, laat Uw Woord kracht doen, laat Uw Woord zich
natekenen in mijn leven.

Amen